

sen) rettede til Justits- og Krigsministeren. Da denne Sag angaar alene min ærede Kollega, Justitsministeren, maa jeg henvise den til hans Besvarelse. Den ærede Rigsdagsmand for Aalborg Amts 3die Valgkreds (I. H. Jensen) rettede en Henvendelse til mig om Forholdene ved Udstedelsen af Nattegn og Orlov ved 9de Bataillon. Jeg skal i den Anledning udtale, at jeg selvfølgelig er enig med det ærede Medlem i, at disse Forhold maa være ens ved samme Afdeling. Efter hvad jeg har faaet oplyst, stiller det sig saaledes, at der ved Bataillon under Indkaldelsen i Aar kun har været givet 3 Mand, henholdsvis ved 1ste, 2det og 3die Kompagni, Orlov fra Lørdag til Søndag Aften, af ganske særlige Grunde, i Overensstemmelse med Tjenestereglementet. Derimod har der ved alle fire Kompagnier i flere Tilfælde været givet Mandskabet, der bo i Nærheden af Aalborg, Tilladelse til at rejse hjem om Søndagen efter Renlighedsparaden om Morgen. Tilladelsen er dog ved 1ste Kompagni, som ved de 3 andre Kompagnier i enkelte Tilfælde nægtet Folk, der have været forsømmelige i Tjenesten, navnlig med Pasning af deres Vaaben. Der er ikke ved Bataillon udstedt nogen Dagsbefaling om Orlov eller Nattegn; men det indkaldte Mandskab blev, da det mødte, underrettet om, at Orlov under Indkaldelsen kun vilde blive givet i ganske særlige Undtagelsestilfælde. Naar den ærede Rigsdagsmand i sin Tale bemærkede, at man ikke kan forlange, „at den øverste Krigsbestyrelse skal gribe ind i Smaating,“ og som saadanne eksempelvis anførte „om Soldaterne faa en Stroppe tur ved et Kompagni“, saa vil jeg dog dertil sige, at da „Stroppe ture“ ikke ere tilladte, vil et saadant Forhold selvfølgelig blive paatalt, saa snart det erfares, at det har fundet Sted. Noget saadant er imidlertid ikke kommet Krigsministeriet for Øre.

Medens den ærede Rigsdagsmand for Aalborg Amts 3die Valgkreds (J. H. Jensen) anførte en bestemt Afdeling, hvortil hans Ytringer sigtede, har den ærede Rigsdagsmand for Ringkøbing Amts 6te Valgkreds (Ovesen) ikke villet meddele, til hvilken Afdeling hans Udtalelser skulde henføres. Han sagde i Mødet den 17. d. M.: „Jeg har talt med mange Soldater, som enstemmig have udtalt, at Frygten hos deres Overordnede for at gaa frem ad den gamle Vej er nu ved at lægge sig. Der er nemlig ikke blevet noget videre gjort i saadanne Tilfælde, og det er sørgeligt nok,

men det bliver vist ikke rigtig godt, inden nogen kommer til at bløde derfor. Men naturligvis er det ikke nær saaledes, som for Dagsbefalingen gik ud. Jeg maa tillade mig at henlede den højtærede Krigsministers Opmærksomhed paa denne Sag“. Det høje Ting vil forstaa, at hvor stor Vægt jeg end lægger paa en Udtalelse fra et af Rigsdagens Medlemmer, er jeg ganske ude af Stand til at gribe ind paa dette Omraade, naar jeg ikke kan faa bestemt Oplysning om, hvortil der sigtes. Jeg haaber imidlertid, at det høje Ting er forvissat om, at der ikke vil blive taalt noget Misbrug i Hæren, som kommer til min Kundskab. Men saa finder jeg det ogsaa billigt og rimeligt, at der ikke fremsættes almindelige Beskyldninger, hvis Rigtighed ikke kan kontrolleres.

Den ærede Rigsdagsmand for Maribo Amts 3die Valgkreds (Rørdam) har i Mødet den 16. d. M. fremsat Ønske om at faa den militære Hilselig afskaffet. Han betegnede Opfyldelsen af dette Ønske som en Velgerning. Jeg er dog ikke ganske sikker paa, om en Ændring af Hilseligten, saaledes som foreslaaet af den ærede Rigsdagsmand, vilde være en Lettelse for den menige Soldat. Der vil jo nemlig hengaa en Del af den korte Uddannelsesetid, før Manden lærer at kende sine direkte foresatte, som han i hvert Fald maatte hilse. Det vil derfor, efter min Mening, være det simpleste for Soldaten og volde ham mindre Hovedbrud, at han efter gammel Skik skal hilse paa enhver, hvis Dragt gør ham kendelig som Overmand.

Med Hensyn til de Ytringer, som ere fremsatte fra forskellige Sider om vore nuværende vanskelige finansielle Forhold, skal jeg tillade mig et Par Bemærkninger. Den ærede Rigsdagsmand for Æbeltoft (Neergaard) har jo peget paa en bestemt Forklaring af Grundene, der stemmer med de Oplysninger, som allerede i Fjor bleve givne af Finansministeren og ogsaa i Aar ere anførte af den ærede Rigsdagsmand for Frederiksborg Amts 3die Valgkreds (Dinesen). Det vil fremgaa heraf, at det ikke er ganske rigtigt, naar man vil give Militærvæsenet Skylden for vor finansielle Nedgang, der jo i det væsentlige hidrører fra andre Aarsager. Selvfølgelig vilde der alligevel blive en ganske anden Ordning af vore finansielle Forhold, dersom Verden var indrettet saaledes, at Militærvæsenet kunde undværes, men indtil saadanne paradisiske Tilstande indtræde, maa vi virkelig bære de Byrder, som i vor Tid ere nødvendige. Hvor beklageligt man end vil